

uveljavljanju na delovnem mestu. S tega vidika kaže le pozdraviti sodelovanje med državami v namenih poskrbeti za lastne neizkoriščene resurse, hkrati pa paziti na to, da se »akcije« ne bodo podvajale, ter z veliko mero senzibilnosti doseči, da spremembe ne bodo v (prevelikem) kontrastu z ustaljeno prakso. Tako bodo odrasli priznavanje neformalno pridobljenega znanja (ponekod nujno v majhnih korakih) sprejeli kot del svojega vsakdana.

Kvalifikacije ne smejo biti točka selekcije in tekmovalnosti med posamezniki, temveč jim morajo omogočati napredovanje in dostojno življenje, ki si ga lahko ustvarijo s poštenim in rednim plačilom za svoje delo. Ravno zaradi nujnosti vzajemnih povezav med delom in izobraževanjem, ki naj ne bi bile več izjema, temveč naj bi postale pravilo in naj bi vsakega posameznika pospremile na njegovi poklicni in osebni poti, je tudi za Slovenijo pomembno, da si svoje razvijajoče se ali šele nastajajoče načine prepoznavanja, ocenjevanja in nato priznavanja neformalnega učenja tako za potrebe dela (napredovanje na delovnem mestu, višja plača) kot za potrebe nadaljevanja ali celotnega priznavanja izobraževanja uredi tako, da vanje zajame čim širši spekter kvalifikacij, povleče vzporednice s formalnim sistemom izobraževanja in usposabljanja ter odpre sisteme za vse posameznike, tako v dostopu kot pri prehodih in napredovanju (med, znotraj programov), hkrati pa pazi, da se pri tem ne ujame v past, da mora biti vse predpisano, standardizirano, ter da izkoristi možnost, da priznavanje neformalno pridobljenega znanja dejansko postane orodje za (socialno) zblíževanje, ne pa oddaljevanje.

Zaradi vsega navedenega, zaradi izkazanih pomanjkljivosti našega sistema in potrebne nadgradnje sledi pregled možnosti, ki jih za razvoj področja priznavanja neformalno pridobljenega znanja ponujajo evropski in slovenski dokumenti, ki so relevantni za to področje.

Dokumenti Evropske unije

Uradno stališče Evropske unije je, da je »potrjevanje neformalnega in priložnostnega učenja ključni element postopkov Evropske unije za podporo izobraževanju in usposabljanju, čeprav so posamezne države na različnih stopnjah podpiranja takšnega potrjevanja. Nekatere imajo vzpostavljene sisteme, medtem ko druge šele začenjajo razvijati to področje« (Validation ..., 2011).

Nadalje na spletni strani Evropske komisije o temi potrjevanje neformalnega in priložnostnega učenja beremo že ničkolikokrat slišano: da države okrog Evrope vse bolj poudarjajo potrebo po upoštevanju celotnega razpona znanja, spretnosti in kompetenc posameznika – ne le ti-